สภาพทางจิตใจของมนุษย์เราจะเสื่อมโทรมลง ถ้ามิได้รับการประคับประคองดูแลจิตใจในตนเอง ส่วนมากพุทธศาสนิกชนมักจะยึดติดกับปัจจัยทางวัตถุที่ดูเหมือนอยู่ใกล้สังคม ปัจจุบันนี้มีปัญหาตามมามากมายเนื่องจากบุคคลทั้งหลายเกิดสภาวะเครียดทางจิตใจ ไม่สามารถหาทางออกได้ อีกทั้งไม่มีความรู้ในทางธรรมและขาดที่พึ่งทางใจ รวมไปถึงขาดความรู้ความเข้าใจถึงวิธีการดูแลรักษาจิต ซึ่งผลก็คือทำให้ห่างจากการพิจารณาสภาวธรรมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน จึงไกลจากความเป็นจริงไปทุกขณะ ที่จะนำตนให้ถึงความพ้นทุกข์ได้ การศึกษาอบรมและการเผยแผ่ศาสนธรรม รวมทั้งความเข้าใจในการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญของชุมชนและสังคม ในการเป็นแนวทางการดำเนินไปสู่ความสงบสันติสุขทั้งกับตนเองและผู้อื่น ซึ่งมหาเถรสมาคมได้ให้ความสนใจสนับสนุนการปฏิบัติธรรมมาตลอด โดยออกระเบียบเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด รวมทั้งกรมการศาสนาได้เฟ้นหาและคัดเลือกสำนักปฏิบัติธรรมดีเด่นประจำจังหวัด เพื่อประชาสัมพันธ์รณรงค์ส่งเสริมและสร้างภาพพจน์ภาวนา ด้านของปัญหาในการบริหารจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในปัจจุบันนั้น หลายสำนักต้องการที่จะพัฒนาให้เป็นสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด หรือพัฒนาให้เป็นสำนักปฏิบัติธรรมที่เหมาะสมในการรองรับพระภิกษุและผู้ปฏิบัติ หากแต่ผู้บริหารงานวัดส่วนใหญ่ยังไม่มีวิสัยทัศน์ เป้าหมาย กลยุทธ์ในการปรับปรุงและพัฒนา เพื่อให้สำนักปฏิบัติธรรมเหล่านั้นเป็นที่สัปปายะเหมาะสม เช่น การพัฒนาด้านสถานที่ ด้านวิทยากร ด้านการบริหารจัดการ ฯลฯ เป็นต้น เพื่อรองรับสาธุชนที่ต้องการเข้ามาศึกษาธรรมและปฏิบัติภาวนาเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เป็นการส่งผลให้เกิดความสงบสันติสุขต่อสังคม ต่อประเทศชาติได้อย่างมั่งคงต่อไป

การจัดตั้งสำนักปฏิบัติธรรมจึงมีส่วนอย่างยิ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ให้ดีขึ้น และทำให้สังคมเกิดความสงบสุขได้ ในปี พ.ศ.2543 องค์กรปกครองสูงสุดของคณะสงฆ์คือ มหาเถรสมาคม ร่วมกับสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ได้ส่งเสริมให้มีสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดขึ้นในประเทศไทย ซึ่งเป็นแนวทางในการเผยแผ่ธรรมะในแนวปฏิบัติ จึงได้จัดตั้งสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดขึ้นทั่วประเทศไทย

สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดต่างๆ ได้มีผู้สนใจใฝ่ธรรมมาปฏิบัติกันเป็นจำนวนมากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาหลายอย่าง สถานที่ไม่เพียงพอรองรับกับผู้เข้ามาปฏิบัติธรรม ที่พัก ห้องน้ำ ลานหรืออาคารปฏิบัติธรรม ฟังธรรม บุคคลากรหรือพระสอนกรรมฐานไม่เพียงพอ ขาดพระผู้นำปฏิบัติ ไม่มีการบริหารที่เป็นระบบทำให้เกิดความไม่สะดวกในการเข้ามาปฏิบัติธรรม ทางวัดจึงควรดำเนินการวิจัยสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อหาจุดบกพร่อง ปัญหา อุปสรรค และโอกาสในการพัฒนากลยุทธ์ในการบริหารจัดการสำนักปฏิบัติธรรมในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรูปแบบและยุทธศาสตร์การจัดการ